

Тоді не скаже грішний...

Бог бачив Свої мрії і творив
Всю землю нашу лише Своїм словом -
Про це в Письмі для нас Він говорив,
Ще говорив, що все створив чудовим!
Для спілкування Бог творив людей,
Та скільки відвертаються від Нього!!!
Ніхто з людей Такого не знайде -
І люблячого, й вірного, й святого!
Не хочуть часто чути Його глас,
Не відчують поряд Божий подих,
А Він і далі думає про нас -
Дощ посилає, сонце!.. Місяць сходить!
Дає і грішним, і святим дощі -
Була земля щоб наша плодородна!
Як зеленіють влітку всі кущі,
І трави, і сади - земля вся рідна!
Красуня-осінь нам приносить плід -
І ми радіємо, що в засіках не пусто,
Радіємо й тому, що йде наш рід -
Народжуються дітки (не в капусті)!
Зима-краса приходить, і поля
Знов відчують Божий щирий захист,
Сніжинки падають - вкривається земля,
І ліс, і сад, і наші з вами дахи!
Ну, а весною все так ожива -
Дзюрчать струмки і чути цвіркотіння!
І пісня в серці чується нова...
Весні радіє Боже все творіння!
Ну, як не чути Божої руки,
Яка піклується і захист нам дарує,
Тії руки, де були ті цвяхи?..
Хто проти Бога - Бог за них сумує!
О, людоньки, не ждїть того часу,
Коли Суд Божий для землі настане,
Тоді не скаже грішний: «Все знесу!»,
Бо вмить його життя навік зів'яне...

28.10.2013

Людмила Дзвонук
October 27, 2013

